

mož, ki niso drugega orožja rabili kot svoje roke. — Po „junakem“ opravi ku v Železni kaplji sta imela Brejca in Grafenauer predrznost, se vsilovati volilcem naše občine, v kateri ima svoj sedež naš kandidat, pošteni Friderik Seifritz na Miklaushofu. Pa se jim je napravil spomin, ki jima bo vzel za bodočnost vso veselje, priti v naš mirni kraj. Reklo se je, da je ta shod samo za volivce žitrajše občine. Pa so bili k večjemu le obirski tepeži, znani Novak iz Sinčevasi, par šentlipških revežev z debelimi diljanci pred čelom neki tukajšnji „Wildschütz“ fanatični udje „Trte“, sveta gospoda, med drugim „Lojzej“. Največ pa je bilo žensk in otrok. To so bili „volilci“ črne stranke. Bili so „voll des edlen Gerstensaftes“, ki jim je „špendiral“ dobrosrčni župnik. In so mu bili zelo hvaležni, celo Brejca se ga je precej nasrkal, kajti komaj je zagledal našince, ki so prišli čisto mirno v sobo (napolnjeno z jankami ženskega in moškega spola), da bi odgovarjali koncem govora na laži, je pretrgal svojo čenčarijo in jih je izzival z besedami: „To je tisti N. N. iz Železne kaplje, ter kazal s prstom na gospoda K. Na to so mu naši krepko odgovorili in v hrupu, ki je tedaj nastal, je imel Brejca priložnost, dati svoji „lajbgardi“ — kateri so si pridružili nek znorel Tihojčan, udje slavne „Trte“ in neki zbešneli tesar, možakar kakih 70 let (sram bi ga imelo biti začenjati pretep kakor kak zaljubljen fant, ko ga zasačijo pri „oknah“) — kakor v Kapli povelje: „Ven jih vržite!“ Pa to ni šlo, kajti jauke stebre ne premaknejo. Prišli so orožniki, ki so stali pripravljeni, pomiriti vsak hrup, in Brejček, kateremu je srce ušlo nekam, kamor ne moremo pogledati (kajti on sam je bil izzivač), se je skrtil za njimi. Programa ti ljudi nimajo. Njih program je psovati učitelje, katerim se je zvišala plača, brez da bi se po- višali deželne doklade. Naložil se je le davek na privatno vino in na najemščino lova. To kmeta in obrtnikov nikakor ne zadene, pač pa duhov- niki in bogate kloštre, ki imajo v kletih „faslne“, medtem ko mora iti siromak v gostilno si kupit za krvavo prisluženi denar kak „firkelje.“ Njih program je nadalje, psovati deželni zbor in sploh vse, kar je ustanovila naša stranka dobrega in koristnega. Psujejo nadalje gospoda kandidata našega na tak grd način, da bi se obračal mrlič v grobu. Celo bojkot na Seifritzovo pivo so napovedali. Gotovo jim je „Freibier“ tako ugajal, da nočejo nič drugega več. „Einem geschenkten Gaul sieht man nicht ins Maul“ si je mislil oni, ki je bojkot pridigoval. Kako različno so vendar naši shodi proti onim. Slišiš le lepe besede gospodarskega pomena; naš vrli kandidat ne zgubi besedice čez nasprotnega kandidata, temveč razvija svoj gospodarski program. — Po odhodu iz klerikalne gostilne, koder se je vršil shod, smo šli naprednjaki v gostilno vrliga Martina Keuschlna. Tam sta raz- vila neustrašena gospoda Josef in Johan Krassnigg med burnim odobravanjem program napredne stranke, ter ožigosila izzivaško postop- panje Brejca in Grafenauerja in sklenila se je od kakih 60 volilcev enoglasno rezolucija, da bomo vso našo moč porabili zato, pripomagati našemu kandidatu do zmage. Ko sta šla Brejca in Grafenauer, spremljevana od orožnika, na ži- trajsko železniško postajo, smo tudi mi spreml- jevali gospoda Krassnigg-a na železnico. Gredé je potegnil Brejca na gospoda K., ki je šel z rokami v žepu svojo pot in prišel Brejcu po naključju malo preblizo, revolver ter grozil, da ga bode ustrelil! Na to je nastalo med nami silno ogorčenje. Zdaj je padalo psovk, ki bodo možema ostale še dolgo v spominu. Tukaj sta pogorela popolnoma. Gotovo bo zdaj „Mir“ pisal, da je pijana druhal napadla „mirne“ vol- ilce i. t. d. Molčal pa bode o zbadanju od strani Brejca in o revolverju. Pa ne pustite se slepti! Kmetje, rokodelci, delavci, pridite na dan 14. maja vsi, kar je naših, volite kot en mož in zmaga naša bo najhujša kazen za črne hujšake! Živeli naš kandidat Seifritz!

Sv. Vid v Podjurski dolini. Ljubi „Stajerc“, dolgo že opazujemo delovanje našega dušnega pastirja, češkega Svatonu, ali zdaj je dosti. Tvoja krtača bode imela, dragi naš list, veliko z njim opraviti. Svaton rabi cerkev edino še za politično hujskanje. 3. maja je pozabil pri božji službi na litanije, ker je moral govoriti o volitvah.

Prejšno nedeljo je govoril na prižnici o volitvah in je pozabil, oznaniti prihodnje maše ter je storil to izpred altarja. Naravnost nezalisanu pa je to-le: 5. t. m. je povedal Svaton raz priž- nice, da bode čital prihajajoči teden vsak dan mašo in držal procesije, da se izvoli gotovo prvaški Grafenauer. To je nesramnost! Ali plača le Gra- fenauer cerkev in duhovnike? Mi kmetje se iz- prosimo odločno tako hujskanje in braniti se bodemo znali tudi na drug način. Poleg tega je Svaton tudi — policaj. Ko se prične mračiti, koraka po vasi kakor petelin na gnoju in gorje, ako zagleda po 9 uri kakšnega fanta; gotovo se stepe z njim. Ako je pa Svaton po takem boju utrujen gre v prvo, žalibog napredno krčmo in spi je na en sedež 25 flašk Seifritzovega piva. V krčmi potem hvali umazene članke „S-Mira“, psuje dr. Grassl in urednika Linhartu itd. (Meni je pač vseeno, kaj govorijo pijani farški hujšaki o moji osebi; pasji bič je edini odgovor! Urednik K. Linhart). Pri nekemu tukajšnjemu posestniku so 3 lepa deklice. Fajmoštrov hlapec je tja rad zahajal. Župnik pa je postal ljubosumen, je šel k pose- stniku Maku in mu je prepovedal, češ da njegove hčerke ne smejo z nikomur občeovati, razven z — ? Ali gorje, volečastitega se je vrglo skozi vrata — kakor se čuje — je naredil Svaton obljubo, da ne gre nikdar več k 3 dekleti naenkrat... Še nekaj o temu črnuhu! Svaton še ni 1 leto v Rikarivasi in zato ni volilec. Dobil pa je občins- ko potrdilo in ima zdaj volilno pravico, ako ravno mo še 8 dni manjka, da bi bil 1 leto v občini. Preiskava bode dognala, kje in na kak- šni način je dobil Svaton to potrdilo (!!). Dr. Grosel je poslal župniku pismo, naj se oznaní, da se bodo kože stavile. Ali Svaton je dejal v gostilni da tega ne stori in je spil zopet svojih 25 flašk piva! Fajmošter, pripravili smo že mož- narje, kajti z veseljem bodemo streljali, kadar odideš. Opsoval si tvojega hlapca, češ da je „farovski kozjak“, ker ni hotel iti po Grafen- auerja. Ali ta ime pade na tebe, ti hujškajoči prvaški črnosuknež! Naprednjaki.

Okraj Velikovec-Staridvor-Svinec

Naš kandidat je vrli gospodar

Jos. Nagele

posestnik v Velikovcu.

Dopisi.

Sv. Ilj pod Turjakom. No, kaplan Luskar, če si res tako dober in nedolžen, kakor se delaš, zakaj te pa preganjajo ljudje? že v Vitanji bi se ti bilo slabo godilo, ko bi ne bil naglo pete odnesel. Tukaj te pa tudi ljudje tako lju- bijo, da se jih je že več izrazilo, da toliko časa še v cerkev ne gredo, dokler boš ti kaplanče tukaj. Ako ti ne veš zakaj se moreš strahope- tec ljudi ogibati, ti pa mi povemo: zato ko nikjer ne daš lairu, ko povsod ljudi zasleduješ s tvojim hudobnim srcem. Najbrže se le pravilno ravnaš po besedah: preganjaj svojega bližnega in škoduj mu, kar ti je v moči. Pa mi ti bomo že eno zagodli in tvojim nesramnim pomagajem, ko nam le ne daste miru! Naj tudi priprasto ljudstvo izve, kake duhovnike imamo; kar smo zamolčali že par let, to bomo razgla- silo zdaj. Tebi kaplan Luskar bomo pa pove- dali povest o košenih harnadelnov, te bo go- tovo zanimala, da boš vedel da se mi Tvojega obrekovanja ne bojimo. Ti črno-suknježi se res na vse moči trudijo in letajo semtertja, to vse pa za politiko in volitve. Kmalu bodo res mogle farške kuharice namesto farjev opravljati njih službo. Sicer je pa bilo že tako v cerkvi ozna- njeno, da se morajo novo rojeni otroci le do- poldan prineesti k. sv. krstu, zato ko popoldan ni nobenega črnuha doma; seve, če bi se pa primerilo da bi se slabotno dete popoldan rodilo, taki naj pa potem brez sv. krsta umerjejo. In ako bi se primerilo, da bi kdo na nagloma hudo zbolel, naj si tudi preje uredi, da bo dopoldan zbolel, in ne popoldan. Sicer pa tudi to ne bo nič pomagalo, ko kaplan Luskar tudi dopoldan noče iti več k umirajočim ljudem, kakor so se zdaj godili trije slučaji. Povedali jih bomo vse z imenom, da ta nesramni fant zopet ne bo mogel tajiti. Na Tolstim vrhu je zbolela ena ženska v Matičovi koči; prišli so ga prosit naj

gre k nje na spoved. Vprašal je kaplau, akudi nje je še kdo drugi tam bolan, ko se mu je pokoban reklo, da ne, je pa zarezal, da zaradi enega vlok- samega človeka ne gre na Tolsti vrh, in zema viti je morala umreti brez sv. zakramentov. V Dor- laj, ka žah je zbolela stara Steinauerca; kaplan tudi metni ni hotel iti in stara ženica je tudi morala um- umreti brez duhovniške tolažbe. In tretji slučaj. Str- zbolela je zgodil pri našem županu g. Bedenikuatal- Zbolela je njegova soproga, g. župan je poslal pavel svojega sina h kaplanu, naj pride njegovo ženo d- pisar prevideti sv. zakramenti; ali kaplan ni hotel na iti, župan je poslal še drugič, tudi ni hotel iti. Stev. bilo je to na četrtek, in kaplan je rekel, naj Ni počaka do sobote, ko bode šel v sv. Lenarvabil- mašo brati. V tretjič je pa šel sam župan in tučarja sicer k. g. župniku; vprašal je samo o jstros- nčarje ali greste ali ne? In g. župnik ga je posla- uje zopet k kaplanu; rekel je: če kaplan ne bo šel, lo in bom pa šel jaz! In ko je župan prišel v kaplanijo, poldar je pa dobil vrata zaklenjena; ali jih je kaplan je ž- nalaš zaprl, ali je pa bil zopet na agitiranj je p- Take stvari se godijo pri nas.

Sromlje.

Dragi „Stajerc“, malo se kedaj e 29. čita, iz našega vinorodnega kraja; in kaj je nik. ž temu krivo? Saj veš, klerikalna gonja! Vsi ka- C- teri tebe berejo bodo vekomaj pogubljeni — podri p- nazorih naših za politiko vnetih fajmoštrov, zba h- Imamo pa še enega posebno vnetega dr. Ben- ravni. kovičevega petolizca in to je naš gosp. županaj dr- v Sromljah, namreč Am. Petau. Ta visoko časti, že- potrebni padišah si je v svojo puhlo glavo vke- val, da dr. Benkovič mora biti poslanec, in da meri z- kedo ne bode se udeleževal njegovih brezpo- nem- membnih čenč in kedo ga ne bode volil, bode tibi- gotovo zapadel večnemu pogubljenju. Pa še se h- drugo lepo lastnost ima naš dični „gospodine in, na- župane“ — ah pije ga rad „Vince je sladko, j ti š- teče prav gladko“, tako pravi stara pesem in taj p- naš župane padišah ima posebno veselje izpol- nehati zapovedi vinskega boga Baha, in kadar tsterš- se ga naleze ta gospodine — (in to je vsaki pri- dan dvakrat) takrat pa meče ogenj in žveplo okat- na tebe in vse tvoje čitatelje, tedaj je pravi in far- prvi pretepač. Ima namreč tudi župan gostilno sred- in še več drugih obrt, in ako se kateri ubogi ržavn- pivce zmoti in začne govoriti o čem drugem ko sm- kakor o Benkovičevi politiki, tedaj joj in gorje Ben- za njega; če ni takoj lepo tih je takoj napaden- nik, na mestu. Ima namreč za vsako malenkost pri- ni kl- pravljeno naš župan in gostilničar dva sina, dva- stnik, psa, nazadnje on in njegova gospa poleg pri- ni sve- caplja. Zavoljo svoje surovosti se je naš dični tar in- župan že večkrat moral nekje pri okrajni sod- bil na- niji oglasiti in ga baje tam že dobro poznajo podič- kot jako „olikano“ osebo, kar se tiče pretepor drag- in zmirjanja. Sliši se tudi da bode tudi sedaj reze- mogel iti kašo pihat? Ali kaj? No gospodine očno- padišah, to je krasna politika dr. Benkoviča in rajni (t- tudi geslo smešne zveze pri vsaki priliki in tekel- shodu: pretep in surovost! Za zdaj to drugo- stel, kor or-

Sv. Janž na Dravskem polju. Uredniki in apo- naročniki „Fihposovi“ bi pač zaslužili, da se po) I- jih nabaše v kanon in spusti med divjake. Neštri i- sramnost je, da piše ta kunjca, da so „Stajerci- bni z- jani“ le šnoparji. Menimo, da je med „Fihpo- vi“ J- sovcih“ več šnoparjev kakor povsod drugje. Le zusa- l- poglejmo plodove neumnih teatrov! Tebi „Šta- kor- jerc“ pa kličemo možje: Bog te še živi, ker je, k- delaš tako pridno za prepotrebno nemško šolo. nšan- Mi, kateri smo že kaj po svetu skušali, vemo akor h- kaj pomeni znanje nemščine. Bog daj, da ne bi si pr- klerikalna hinavščina več zavladala! Bog živi kajnem- tebe, ki držiš z reveži! Mi kmetje bodemo volili bil r- našega Jos. Ornjga. Bog daj zmago! Farani nosnkr-

Sv. Jakob Slov. Gor. Par vrtic, dragi „Sta- di in- jerc“, ti hočem naznaniti iz našega kraja. Grozno je se- sovrastvo si sebi nakopal, ker si našega orga- je z- nista, kaplana Rabuzo in komedijanta Zinčara za m- poč- usesa prijel. Kajti resnice se bojijo ti ljudje netske- Res pa je bilo vse, kar si pisal. Kaplan priditom n- guje vedno proti tebi, — gospodje pa te smejo najno- čitati. Črni fantič je 14. aprila ljudje jezil s tem p- besedo, da so vsi norci, ki čitajo „Stajerca“ i Brež- No, maček naj le cvili, mi mu bodemo se na lšni du- rep stopili. Naš organizist še vedno ni poboljšal spod- svojega petja. Naše tercijalke imajo še vedno v- nika. „štince“, kot da bi mačke za rep vlekel. Ne žau- pomaga vse nič! Res je, da zdaj Ziner več ne mu p- hodi v farovž; nasprotno pa hodi zdaj Rabuzek k- nemu k njemu na dom „poizvedovati“; menda hodi litvo).

ni njega in Tončeka na zakon pripravljati. Mi
klobučarji jima seveda ne bomo napravili
povelja. Naše bralno društvo meni baje na-
stajati za spomlad neumnost za klerikalčke.
Kaj, kar je društvo, je pri nas vse narobe. Ali
kmeti ljudje ne bodo hodili na Rabuzove li-
stane ...

Stranice pri Konjicah. Župnik Gašper je
nervozen in nam je poslal ta-le modri
popravek: V zmislu § 19. tisk. zakona zahteva
popravljanje, da sprejmete sledeči popravek z ozi-
rom na Vaše poročilo „Stranice pri Konjicah“
št. 17. Vašega lista z dne 28. aprila t. l.:
Ni res, da „je na velikonočni ponedeljek
kobil g. župnik Gašper Kačičnik oba cerkvena
glavarja na obed“; res pa je, da cerkvenih
glavarjev pri župniku Gašperju Kačičniku na
obedu ni bilo. — Ni res, da „se je pri tem
kobil in pilo tako, da g. župnik Gašper ni mogel
popoldanske božje službe opraviti“; res pa je,
da je župnik Gašper Kačičnik opravil litanije,
je popoldansko službo božjo, takoj po sv.
časi, kakor se je bilo oznanilo. — Stranice
št. 29. aprila 1907. — Spoštuje Gašper Ka-
čičnik, župnik.

O p o m b a: Hm, zelo verjeten pač ni ta
modri popravek. Malo čudna je „popoldanska
božja“, ki se takoj po maši (dopoldne)
opravi. Sicer pa smo povedali župniku še mar-
kaj drugega in to ne popravlja črnosuknež.
Kaj pa ve zakaj.

Iz sotske doline. Predragi „Štajerc“, ne
zameri mi, da te nekoliko nadlegujem, in se Ti
tudi jaz, ne kot Tvoj naročnik, ampak
tudi Ti opazovalec, dvigajoč se iz kužnih megel,
se hranijo v tem posavskem in sotskem
vzdušju, napolnjene od prvaškega klerikalnega duha.
Kaj ti se jaz nekaj odkrito povem, zakaj ravno
takoji Tebi dragi moj „Štajerc“ tisti črno-
sukneži tako neusmiljeno udriboje: To Ti je
Štajerski lerpud, ki je še ne pred dvema
letoma privandral iz Kranjskega, neki imenitni
kmet dr. Benkovič, ki je postal v tem kratkem
času farovski „kmet“. Ta imenitni gospod, dru-
gačredstev nevede, kako bi mogel doseči sedež
državnega zbora, osnoval je s temi črnosukneži
kmeto „kmečko“ zvezo. Evo ti jo! Gosp.
dr. Benkovič na krmilu, č. g. župnik N. pred-
sednik, č. g. kaplan podpredsednik, g. N. cer-
kveni ključar zapisnikar, g. N. drugi ključar na-
stojnik, g. N. organist, farovski starešina in
tudi svetovalec, zdaj pa še pride mežnar, kot
glavar in policajni uradnik, pa skoraj bi bil po-
sablil na najvažnejšo osebo v tej smešni zvezi,
popoldansko farovsko devico-gazdarico. Kaj naj
ti dragi moj, od tih vseh mogočnejšev te —
„kmečko“ povem? Njih velikodušno ravnanje, in
tudi njihovo vedenje in prilizovanje proti ubogi kmečki
gmajni (smešni zvezi), ali pa njih nasprotnikom.
Kmetekel je iz Kranjske dežele neki nepoznati
kmetekel, da bi učil tukaj naše zaslepljene uboge,
kaj, kakor on imenuje gmajne in kmete. To mi je
drugi apostol in učenjak (za kmečki zarubljen
kmetekel) Povejte mi, dragi moji črnosukneži, faj-
kmetekel in kaplani itd.! Vi njegovi poglavarje in
kmetekelni zaščitniki: Ali ste Vi namestniki Kristu-
sila? Jaz gotovo mislim da ne! Za oznanjenje
Evangelija Kristusa je bil poslan Janez Kerstnik
kmetekel za Vas dr. Benkovič iz obljubljene de-
žele, kateri je oznanjeval nauke Gospodove,
kmetekel in izprašovan je bil od modrih glav
kmetekel bi mogli gospodje Vi biti): Kdo si ti?
Kaj si prerok? ali si Jezus Kristus, katerega pri-
kmetekel? „Jaz sem glas vpijočega v puščavi“
kmetekel bil njegov odgovor. Ako ste še dragi moji
črnosukneži malo zdrave pameti, zdramite se
kmetekel in vprašajte svojega, veleustnega apostola,
kaj je sedaj „lerpud“, naj on pove kdo da je,
kaj je za Vas „Mesias“? ali je za nas kakor
kmetekel pod različnimi zrcali kakor zaščitnik
kmetekel katerega stanu se slika? Ne! Pod Vašim za-
kmetekel molze na debelo kravo, to je nas ubogo
kmetekel! Kako so ti veletrebuhneži gg. župniki,
kmetekel tem pa ni treba veliko govoriti. V Kapelah
kmetekel Brežičah živi kot župnik trebnahst in vele-
kmetekel duhovni pastir pod imenom Karol Preskar.
Gospod je res, po mojem prepričanju, za du-
kmetekel kmetekel, ali kaj pomaga to! Zakaj pa
kmetekel zaupa gospod župnik svojem faranu in zve-
kmetekel podložniku (kaj se tiče vere) ne pa pod-
kmetekel kmetekel sužniku (kakor bi on komandiral za
kmetekel). Kapelci imajo veliko zaupanje do Šta-

jerca, kar gospodu glavo beli, na prižnici, kakor
v spovednici, posebno pa še, ker g. župnik v
spovednici nauke deli, ne od spovedi torej od
političnih stvari, deli njim — devicam krščanske
knjige za berilo, v katerih je vedno priložen
oglas vsiljenega kandidata dr. Benkoviča. Je to
gospod Karlek Tvoj poklic! Dragi somišljeniki!
Voli te po zdravi pameti in zahvalite Bogu, da
nismo sedaj na Ruski pokrajini, ker tedaj bi
po sedanjem farovskem pritisku, bil dr. Ben-
kovič ministrijski svetnik. Naj torej voli mož
moža, ne po lepi suknji, samo le po osebi in
po stanu, katerega pod prisego zastopati je s-
posoben. Že dolgo opazujem to volilno stališče in
izrečem samo to, da jaz bodem v sili volil rajši
vacega drugega kakor kmečkega vampirja,
prvaškega dohtarja! Tih opazovalec.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Dne 28. aprila
je imel pri nas pri „Skačju“ volilni shod, kju-
čarski mojster Ivan Rebek iz Celja. Ako ravno
je bilo res zelo slabo vreme, se je vendar nekaj
ljudi zbralo, bili so od vseh strank, večina je
bila napredna stranka in malo nazadnjakov.
Kaj zadeva njegov govor ni bil preslab, le to se
nam ni prav dopadlo, da bi rad samo slovenski
jezik v ljudske šole upeljal, kaj bi pa gotovo
ljudstvu le škodovala, ker bi težko s sosodnem
narodu občevali. Ja dragi „Štajerc“, ko je Ivan
Rebek svoj „volilni program“ skončal, ga vendar
eden od tvoje stranke vpraša, kakšne stališče
do bo zavzel, ako bi na primer izvoljen bil za po-
slanca, ja in on nam razodene, nekaj od „neodvisne
narodne stranke.“ Ja ljubi Ivan, neodvisne stranke
mi ne poznamo, ker ta more gotovo le kleri-
kalna biti, in kako smo izvedeli, so te v Mari-
boru v „Narodnem domu“ postavili za kandidata,
in ker te tudi „Slovenski gospodar“ jako pripo-
roča, tedaj si gotovo klerikalec. Ja dragi volilci,
tedaj pozor! Kaj bi pa bilo, ko bi tak v državni
zbor prišel, in bi na primer kak mlečozobni
kaplanček predlog stavil, naj bi se še duhovne
plače povišale, tedaj bi gotovo tak poslanec še
prijdal: „in en milijon za parške kuharce.“ 14.
maj se nam bliža tedaj volilci, dobro si premi-
slite, koga boste volili, in ako klerikalizem spet
večinoma ima v državnem zboru, tedaj smo
spet za celih 6 let njihovih sužnaji; na noge tedaj,
zdaj je celih ne zamudimo ga. Volilec.

O p o m b a. Mi priporočamo našim volil-
cem, da volijo naprednega nemškega kandidata
g. Markla.

Hrastnik. V spominu imam še besede go-
spoda Linharta, ko mi je dejal dne 19./10.
1907: „No zaupajte, ne hvalite preveč, temveč
poglejte jih preje v pravi luči, kajti tisti, ki se
delajo največji ljudski prijatelji, so največji
sovražniki zboljška plače rudarjev“. Takrat nisem
verjel, a zdaj je to razvidno. Oglejmo si zna-
nega rudarskega „prijatelja“ Roša: Ta „prijat-
elj“, kakor se sploh zdaj sam imenuje, hoče
zdaj biti kandidat kmetov in rudarjev, misleč
da so rudarji že pozabili kaj je lansko leto
med štrajkom rudarjev pisal judem na Dunaj,
kako je ta prijatelj nasprotoval v Hrastniku
nemški šoli, svoje fante pa da izučiti nemščine.
Ta sultan, ki misli da rudarji in kmeti niso
brali o njemu, čegav zaščitnik je on, — da je
zaščitnik le nesramnih pijanih ubijalcev, zaščit-
nik neumnih pijanih pretepačev, ki svoje žene,
svoje nedolžne otroke po krivem prav po su-
žensko pretepačajo in preganjajo, tako da se
morejo revice v smrtnem strahu skrivati in
hrane ter prenočišča iskati pri tujih ljudeh.
Ta sultan s tigrovim srcem, ki je že dostikrat
na svoje oči videl te svinjajje, molči, gleda in
še celo laska, prilizuje se takemu svinjarju,
samo zato da za njega agitira, in da mu nosi
vsak dan groše v njegov žep. Ta sultan je že
najbrž pozabil, kaj je rekel pred dvema leti,
ko še ni eden teh pijancev trobil v njegov rog:
„Ja“, rekel je, jaz bi že spravil take norce v
varni kraj, ko bi se demokratov ne bal“. A
zdaj, ko tisti pijanec mu liže pete, ko zmiraj
večidel vse zapije pri njem, zdaj sme delati,
razgrajati po Hrastniku kakor hoče. A povemo
ti g. župan, da težko že gledamo to svinjarijo,
in te bomo tudi prisilili, ako si ne boš sam v
pravem času domislil, da boš naredil s tem
konec. Gosp. župan, ali čakate da bo kate-
rega ubil, kakor Uršič? Kaj? Ne čakaj tega!
Ja Roš, naravnost ti povemo, da tacega zaščit-
nika ne potrebujemo za poslanca. Torej proč

s to kandidaturo! Poglejmo tudi malo v delavski
konsum, in Kožela; Ko je pred dobrim letom
iskal pomoč pri demokratih, je napredoval kon-
sum dobro, a zdaj ko Kožel rad v glažek po-
gleda, in ko ima Roša za zaščitnika, je v kon-
sumu vse narobe; ljudje krmirajo, in se pre-
stavljajo v drug konsum, kmrjev bo kmalu več
v njem, kakor odjemalcev. No seveda konsumu
zdaj Roš pomaga! Konsum in Kožel pa Rošu,
pač gliha vkup štriha! Radovedni smo čegav bo
čez par leti konsum? Kmeti in rudarji.

Št. Lipš pri Žaneku. Gospod urednik! Mi-
sli sem, da bom mogel spet enkrat vstreti in
nakopičenega materijala o Lojzeju. Pa sem ra-
čun brez krmarja — pardon! Lojzeja — nare-
dil. Ta človek se je namreč predrznil, odgo-
varjati v št. 17. „Š—Mira“ na moj dopis v št.
16 Štajerca pod zaglavjem „St. Lipš“. A jaz
ne morem popred pisati o drugih rečeh, predno
ne odgovorim Lojzeju na svoje babure. Moder
človek bi v enakem položaju kakor on sploh ne
znil besedice, skril bi se v najzadnejši kot,
kajti sram bi imelo biti duhovnika, da je oskru-
nil sveto božično noč s posvetno agitacijo. Pa
črnuhi in sramljivost, Lojzej in modrost! Kdo
se smeje? O modrosti Lojzejevi se govori
čudne reči. Ogovor njegov je kakor duh,
samo z razločkom, da mu s telesam vred še
primanjkuje uma. On sploh razumel ni naš čla-
nek, sicer ne bi mogel pisati takih čenčarij
Zdi se mi kakor otročje. Lojzej, bodeš še moral
iti se učiti k „te majhnim“, kakor si se sam
izrazil! Četka mnogo, a poglobitve stvari, ka-
tero smo mu očitali, to je agitacije o božiču, se
izogiba kakor mačka vroče kaše. Je pač težko,
tako počenjanje opravičiti. Velike pameti pri
njem itak nisem pričakal, pa da je ima tako
malo, me je vendar presenetilo. V „Š—Mira“
se zopet nadeja, da je malo svetnik in sicer
zato, ker je „Štajerc“ pisal, da ni. Logika Loj-
zejeva, kje si, da te ne najdem? Pravi nadalje,
da je on le preveč tih in miren in da morajo
duhovniki svojo slabo politiko nadomestovati z
drugačno, krščansko. Res slaba je njih politika,
kajti povzročila je že brezmejno nesreča, a treba
je ni nadomestovati ne z krščansko — ker mi
poznamo krščanstvo teh gospodov — ne z drugo.
Zakličem jim le besedo: „Roko proč od po-
litike!“ in končujem z besedami Feliksa Dahn,
ki pravi: „Duhovnik, ti ne poznaš drugega ob-
čestva, nego občestvo svetnikov, ne drugega kra-
ljevstva kot nebeško, ne druge armade, nego
armado angeljev. V nebesih si osnovaj svojo
državo, možem prepustiti deželo Gotjev!
Dober kristijan.

Novice.

Volilci pozor!

Držite se natanko sledečih velevažnih do-
ločb:

1. Kaj mora imeti volilec?

Vsak volilec, ki stoji v volilni listi, mora
dobiti legitimacijo in uradno glasovnico. Kdor
tega ne dobi, naj gre na občino in naj to
zahteva.

2. Kaj potem storiti?

Vsak volilec naj napiše natanko na gla-
sovnico ime in priimek ter stanovališče kandi-
data! N. p.: Josef Ornig, Ptuj ali: Ludovik
Kresnik, Črešnjavec, ali: Andrej Drogenig Kačji-
dol itd. — Ime mora biti natanko napisano.

3. Kako se voli?

Volilec pride ob določeni uri na volišče.
Prinesti mora seboj legitimacijo in glasovnico,
na kateri je napisano ime kandidata. Ako je
napisal preje družega kandidata, ga lahko pre-
črta in napiše ime našega kandidata. Ako je
izgubil glasovnico ali pa legitimacijo, zahteva
lahko od komiserja drugo. Veljavno so le uradne
glasovnice s pečatom glavarstva.

4. Ali je volitev tajna?

Volitev je tajna. Nikdo ne sme pogledati,
koga ste zapisali na glasovnico. Kdor to v kljub
temu stori bo de kaznovan. Tudi volilna komi-
sija ne sme pregledati glasovnic.

5. Ali veljajo pooblastila?

Ne! Vsak volilec mora sam oddati svojo
glasovnico.

6. Kakšna je volilna prostost?